

Republika Hrvatska
Općinski sud u Dubrovniku
Dr. Ante Starčevića 23
20000 Dubrovnik

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Općinski sud u Dubrovniku, u optužnom vijeću, sastavljenom od sutkinje tog suda Ilke Markić, kao predsjednice optužnog vijeća, te sudaca istog suda Lane Stanić Bulum i Kate Ogresta Jović, kao članova optužnog vijeća, uz sudjelovanje Vesne Bender, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv okrivljenika Mirze Saračevića, po optužnici Općinskog državnog odvjetništva u Dubrovniku, pod brojem KOz-DO-36/2025, od dana 27. listopada 2025.godine, radi dva kaznena djela iz čl. 172. st. 2. u svezi sa st. 1. Kaznenog zakona („Narodne novine“ br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23, 36/24 – dalje u tekstu: KZ/11), nakon održane sjednice optužnog vijeća dana 18. veljače 2025. godine, radi ispitivanja optužnice, istog dana,

r i j e š i o j e

- I. Temeljem odredbe čl. 354. st.1. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" br. 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 – odluka Ustavnog suda i 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/22, 36/24, 72/25 i 13/26 – dalje u tekstu: ZKP/08) potvrđuje se optužnica Općinskog državnog odvjetništva u Dubrovniku pod brojem KOz-DO-36/2025, od dana 27. listopada 2025. godine, koja je u Općinski sud u Dubrovniku zaprimljena dana, 28. listopada 2025. godine, protiv okrivljenika Mirze Saračevića, OIB: 38809444655, rođenog 6. prosinca 1979. godine u Makarskoj, stanuje u Sarajevu, Fojnička ulica 11, Bosna i Hercegovina, državljanina Republike Hrvatske, radi dva kaznena djela iz čl. 172. st. 2. u svezi sa st. 1. Kaznenog zakona („Narodne novine“ br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23 i 36/24 – dalje u tekstu: KZ/11).
- II. Iz spisa se ima izdvojiti službena zabilješka Policijske uprave dubrovačko-neretvanske, Policijske postaje Ploče, klasa NK-214-02/24-20/178, ur.broj. 511-03-13-24-243:od 30. listopada 2024. godine (list spisa 19-20), temeljem čl. 351. st. 5. u svezi sa čl. 86. st. 3. i čl. 208. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" br. 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 – odluka Ustavnog suda i 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/22, 36/24, 72/25 i 13/26 – dalje u tekstu ZKP/08), koja se ne može upotrijebiti kao dokaz u ovom postupku te će se, nakon pravomoćnosti ovog rješenja, zatvoriti u poseban omot i predati radi čuvanja odvojeno od ostalih spisa, sucu istrage Županijskog suda u Dubrovniku.

Obrazloženje

1. Dana 28. listopada 2025. godine ovom sudu dostavljena je optužnica Općinskog državnog odvjetništva u Dubrovniku, broj KOz-DO-36/2025, od dana 27. listopada 2025., godine protiv okrivljenika Mirze Saračevića, radi dva kaznena djela iz čl.172. st. 2. u svezi sa st. 1. Kaznenog zakona.

1.1 Okrivljeniku je optužnica Općinskog državnog odvjetništva u Dubrovniku, pod brojem KOz-DO-36/2025, od dana 27. listopada 2025., uručena dana 3. veljače 2026., a na koju optužnicu je okrivljenik izjavio odgovor.

1.2 U odgovoru na optužnicu, optuženik je naveo da je dana 3. veljače 2026. godine zaprimio optužnicu Općinskog državnog odvjetništva u Dubrovniku, kojom ga se tereti za kazneno djelo povrede dužnosti uzdržavanja iz čl. 172. st. 2. Kaznenog zakona Republike Hrvatske, navodno počinjeno na štetu njegovih maloljetnih kćeri Aje Saračević Mijatović, rođene 3. svibnja 2005. godine i Lune Saračević Mijatović, rođene 29. srpnja 2015. godine, temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Sarajevu broj 65 OP 537447 od 13. ožujka 2017. godine. Optužnicu u cijelosti osporava kao neosnovanu kako činjenično, tako i pravno. Za postojanje kaznenog postupka protiv njega saznao je 13. kolovoza 2025. godine prilikom pokušaja izlaska iz Republike Hrvatske na graničnom prijelazu Bijača kada mu je priopćeno da postoji sumnja da u razdoblju od ožujka 2017. godine, nadalje, nije ispunjavao obvezu uzdržavanja svoje djece. Već prilikom privođenja u Policijsku postaju Metković, kao i kasnije pred Centrom za socijalnu skrb u Pločama, izjavio je da navedeni navodi nisu točni te je predočio dostupne dokaze i detaljno objasnio složene životne okolnosti u kojima se nalazio. Unatoč tome, u zapisnicima je navedeno da nije otklonio sumnju iako stvarni tijek događaja upućuje na suprotno. Smatra bitnim istaknuti da su navodi majke djece, gđe Tamare Mijatović, istiniti, ista bi poduzela pravne radnje odmah nakon eventualnog prvog neplaćanja uzdržavanja, a ne tek nakon gotovo osam godina, što ozbiljno dovodi u pitanje vjerodostojnost njezinih navoda. Tijekom cijelog relevantnog razdoblja grđa Tamara Mijatović nije imala stalno zaposlenje, već se oslanjala na socijalna primanja i povremene sezonske poslove koji objektivno nisu mogli biti dostatni za podmirivanje osnovnih životnih potreba djece, osobito u vrijeme kada su živjeli kao podstanari. Upravo iz tog razloga je unatoč vlastitim financijskim poteškoćama kontinuirano sudjelovao u uzdržavanju djece izravno ili putem članova svoje obitelji. Nakon što je gđa Tamara Mijatović samovoljno napustila zajedničko kućanstvo i sa sobom odnijela zajedničke stvari, ostao je kao podstanar pri čemu su troškovi stanarine i režija iznosili znatan dio njegovih mjesečnih primanja. U takvim okolnostima, njegova majka je u njegovo ime redovito sudjelovala u isplatama uzdržavanja, često i u iznosima većima od sudski određenih, kako djeca ne bi oskudijevala. Gđa Tamara ga je upozorila ukoliko nije u mogućnosti sam izmirivati alimentaciju da su to dužni prema HR zakonu njegovi roditelji, odnosno majka, pošto je otac preminuo 2008. godine. Nikada se nije protivila novcu, koji je od njih dobivala. Novčana sredstva gđi Tamari Mijatović predavana su putem poštanskih uplatnica, elektroničkih uplata, jer je isti mogla odmah podići u bilo kojoj pošti u RH. Novac je bez problema primala i u gotovini, budući i takav način isplate je bio najpraktičniji. Uz sve to su djeci prema mogućnostima slani paketi s hranom, odjećom i drugim potrepštinama. Dio sredstava predan je i u gotovini, uz prisutnost svjedoka, uključujući i njezinu majku Ružicu Mijatović, koja je određeno vrijeme povremeno živjela s njima. U razdobljima kada zbog objektivnih okolnosti, uključujući njegovu nezaposlenost, u trajanju od gotovo dvije godine, te odlazak njegove majke u

mirovinu, nisu bili u mogućnosti izvršiti uplatu u punom iznosu, pomoć su pružale bliske obiteljske prijateljice. U tim situacijama gđa Tamara Mijatović u više je navrata preuzimala novac u Ljekarni u Pločama, vlasništvo Antonije Kostanić, magistre farmacije. Predlaže ispitivanje slijedećih svjedokinja – Antonije Kostanić, mr. pharm., nastanjene u Drveniku, dr. Radojke Majstorović, prof. Vere Cvitanović, nastanjenih u Pločama, Ankice Krstičević, umirovljenice, nastanjene u Peračkom Blatu. Navedene osobe spremne su dati pismene, ovjerene izjave, kao i osobno svjedočiti pred sudom. Napominje i događaj iz rujna 2024. godine, kada je gđa Tamara Mijatović napala njegovu majku prilikom primopredaje novca na autobusnoj stanici u Zaostrogu, odbivši potpisati specifikaciju prethodno preuzetih iznosa. Događaju su svjedočile i njegove kćeri, a punoljetna kći Asja Saračević Mijatović spremna je o navedenom svjedočiti. U prilogu predmetnog akta dostavlja dokaze o izvršenim uplatama, iz kojih proizlazi da je u razdoblju na koje se optužnica odnosi, gđi Tamari Mijatović isplaćeno ukupno 26.620 konvertibilnih maraka, na ime alimentacije (uplatnice u prilogu), te za period 2024. i 2025. godine, iznos od 7.739, što je sveukupno 34.359 konvertibilnih maraka. Uplate koje se odnose na ostala potraživanja, mimo alimentacije iznose 39.080 konvertibilnih maraka, što je sveukupno na račun Tamare Mijatović uplaćen iznos od 73.439 konvertibilnih maraka (postoje posebne uplatnice za sve navedeno), ne računajući novčane i materijalne darove namijenjene djeci i uplatnice koje su zagubljene, jer nakon svega opisanog nije mogao ni slutiti da može doći do tužbe i neugodnosti kojima je nakon toga bio izložen. Službeno je od pošte Sarajevo zatražio ispis nedostajućih uplatnica, što će naknadno priložiti, jer zbog kratkog odgovora na tužbu od osam dana nije to još uspio dobiti. Nakon napuštanja obiteljske zajednice uvijek je imao problem sa viđanjem djece. O tome svjedoči bezbroj poruka koje je slao. Svaki pokušaj kontakta i zamolbi da dođe po djecu bio je spriječen, jer su "na putu", jer "ne žele", jer su "bolesne".. Nije djeci želio stvarati pritisak i dodatne probleme, ne znajući da žive u uvjetima gdje su toliko ugrožena, što je naknadno doznao od, sada već punoljetne, kćerke. O svemu je upoznat Centar za socijalnu skrb. Dokaz: izjava gđe Ružice Mijatović, majke Tamare Mijatović, izjava njegove kćerke Asje Saračević Mijatović, izjava njegove majke Melihe Saračević, saslušanje stranaka i svjedoka, uplatnice za izdržavanje djece. Slijedom svega navedenog, smatra da u njegovom postupanju nisu ostvarena bitna obilježja kaznenog djela iz čl. 172. st. 2. Kaznenog zakona Republike Hrvatske, budući da s njegove strane nije postojala namjera uskraćivanja uzdržavanja, niti je uzdržavanje u stvarnosti bilo uskraćeno. Predlaže da sud nakon provedenog postupka odbije optužbu, kao neosnovanu.

2. Radi ispitivanja optužnice, temeljem čl. 348. st. 4. ZKP/08, održana je nejavna sjednica optužnog vijeća bez sudjelovanja stranaka, s obzirom na to da se radi o kaznenim djelima za koje je propisana kazna zatvora do pet godina.

2.1 Vijeće je pregledalo i pročitalo spis ovoga suda posl. br. Kovm-42/2025.

3. Po mišljenju ovoga vijeća, prikupljeni podaci i dokazi, koji su sadržani u prilogu optužnice, a poglavito iskaz svjedokinje Tamare Mijatović daju dovoljno osnova za podizanje optužnice, ista sadrži sve ono što je i predviđeno odredbom čl. 342. st. 1. toč. 1.-5. ZKP/08, a sva sporna pitanja raspraviti će se na samoj raspravi na kojoj će se izvesti dokazi koje stranke predlože, a koje sud prihvati izvesti, nakon čega će sud savjesno cijeliti sve provedene dokaze, kako pojedinačno, tako i u njihovoj međusobnoj vezi pa tek tada, na temelju takve ocjene, donijeti pravednu i na zakonu osnovanu odluku. Stoga je optužno vijeće odlučilo kao u toč. I. izreke ovoga rješenja

te je potvrdilo predmetnu optužnicu, s obzirom na to da postoji osnovana sumnja da bi okrivljenik Mirza Saračević počinio dva kaznena djela iz čl. 172. st. 2. u svezi sa st. 1. KZ/11, koja mu se optužnicom stavljaju na teret.

4. Nakon potvrđivanja optužnice, sud je utvrdio da se u spisu nalazi službena zabilješka Policijske uprave dubrovačko-neretvanske, Policijske postaje Ploče, klasa NK-214-02/24-20/178, ur.broj. 511-03-13-24-243:od 30. listopada 2024. godine (list spisa 19-20), u kojoj je reproduciran sadržaj izjava građana, u svojstvu svjedoka pa, kako se radi o ispravi koja se ima izdvojiti iz spisa, jer ta isprava ne može biti dokaz na kojemu se može temeljiti sudska odluka, to je sud, temeljem odredbe čl. 351. st. 5. u svezi s čl. 86. i čl. 208. ZKP/08, odlučio kao u toč. II. izreke rješenja.

U Dubrovniku, dana 18. veljače 2024. godine

Predsjednica optužnog vijeća:

Ilka Markić

Pravna pouka: Protiv točke I. izreke ovog rješenja žalba nije dopuštena, temeljem odredbe čl. 491. st. 2. ZKP/08, dok se protiv točke II. izreke ovoga rješenja može izjaviti žalba u roku od 3 dana, putem ovog suda, za izvanraspravno vijeće Županijskog suda u Dubrovniku.

DN-a:

- ODO u Dubrovniku na broj Koz-DO-36/2025
- okrivljeniku Mirzi Saračeviću

Nakon pravomoćnosti:

- oštećenoj Tamari Mijatović
- oštećenoj Aji Saračević Mijatović
- oštećenoj Luni Saračević Mijatović, putem zakonske zastupnice Tamare Mijatović
- sucu istrage Županijskog suda u Dubrovniku

Broj zapisa: **9-30883-8e03f**

Kontrolni broj: **0e5be-48a2b-90463**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.